

(Sommer?)togt 2011

Endelig fik vi pakket ,og "lukket huset ned", og i sidste øjeblik nåede vi, at komme op på kirkegården og få sagt farvel til vore kære ,der ligger der.

Lige inden vi smed fortøjningerne kom Tove og Øjvind for at sige farvel, og ønske os god tur- det var dejligt.

Vi sejlede til Amtoft, hvor vi havde hørt ,at andre Thisted sejlere også kom. Sonja og Ejvind kom kort tid efter og senere Lau Ida. Vi grillede sammen om aftenen, og satte os ind i klubhuset, hvor Gerda og Kresten senere sluttede sig til selskabet....og snakken gik...og der blev selvfølgelig byttet lidt "løwn".

Vågnede op til en dejlig solskinsmorgen.....og Karl havde kun e´n ting i hovedet...HUMMER!!!!- havde haft mange og lange spekulationer over, at de var fredet når vi kom hjem fra turen.....så.....Knud Erik og Karl fik købt nogle, og brugte en masse tid på at koge dem...og selvfølgelig snakke om hvordan de blev bedst o.s.v. Sonja og Ejvind skulle hjem til familetræf, så de tog tidligt af sted. Senere ankom Ditte, hvor besætningen var forøget med Irene, samt Anders og Nikolaj....og de medbragte forskellige fiskeretter, så det endte med at blive det helt store fiskebord.

Knud Erik var så ivrig efter, at få slået skallen på hummeren i stykker, at det sprøjtede til alle sider, og på et tidspunkt, kunne jeg næsten ikke se ud af brillerne.

Senere ankom Penelope, og der blev hygget og snakket og vi grillede selvfølgelig sammen om aftenen hvor Penelopes besætning fik hummer til forret. Chr. Q kom også, men det blev lidt sent, da skipperen der havde insisteret på, at de sejlede på sejl hele vejen....og der var jo ingen vind...men bedre sent –end aldrig....og vi nåede heldigvis også at hygge os sammen med dem.

Inden vi forlod Thisted havn, havde vi snakket med et tysk par, som lå ved LMbroen, og desuden var sejlede i en LM 27ér. De var fra Kappeln, hvor vi var sidste år, så det gav jo mulighed for samtaleemne. Karl havde kørt dem op til THansen da de manglede en multimeter. Lige idet fortøjningerne blev kastet kom han med en flaske whisky....og Karl kunne ikke få lov til at afslå, så han endte med at sige tak. De spurgte hvor turen gik hen, og vi fortalte om Amtoft, og hvor dejligt der erog at man kan være heldig ,at købe en hummer der. Midt på eftermiddagen dukkede båden pludselig op i Amtoft havn, hvor det første de spurgte efter var hummer, så Karl måtte til at agere fiskeopkøber. Senere sad de på terrassen ude på broen med en kæmpegyde sat over et gasblus- og næste gang vi talte med dem var det første de sagde: delikatesse, delikatesse.....det havde vist været en god oplevelse for dem.

I Amtoft var flåden blevet fuldtallig, da Chr. Q dukkede op....men det varede kun 1 dag, for Dittes og Chr. Q's besætning skulle hjem til studentergilde.

Næste dag- pinsedag- vågnede vi op til en herlig solskinsmorgen. Lau Ida skulle til Nykøbing for at møde familien. Ditte sejlede en tur til Ejerslev og overnattede inden de vendte hjem til Thisted, hvor besætningen afmønstrede. Penelope og Nirvana fortsatte til Virksund, og havde en dejlig sejltur for fulde sejl.

Havnen var helt fyldt, men vi fandt da et sted vi fik lov at fortøjre , og så fik vi en lille "landingsø!" og fik snakket om den dejlige sejltur derned. Næste dag sluttede Lau Ida sig til selskabet...og så var vi igen tre. Første aften "stod det ned i stænger", men næste aften MÅTTE vi bare op af bådene, og i gang med at grille. Snakken og drillerierne kunne ingen ende få, så vi rykkede ind i klubhuset da det blev for koldt.

Næste dag gik turen til Løgstør, havde ikke for travlt med at komme ud af fjorden, da Dittes besætning, som skulle hjem til studentergilde og derfor gerne ville ligge i Aalborg d. 21, så de kunne tage bussen hjem. De lå på Livø, men kom også til Løgstør....så nu var vi igen 4, og vi nød dagen (efter at have gået flere kilometer efter købmandsvarer, ØV).

Næste dag sejlede Lau Ida til Nibe, hvor de lige skulle tage afsked med børn og børnebørn.....og Ditte fulgte med, da de havde et meget vigtigt ærinde.....

Penelope og Nirvana fortsatte til Ålborg, hvor vi ville vente på de andre....og så blev der mulighed for en pigetur!!!!- herligt. Vi fik rørt ved en masse tøj og også prøvet noget. Holdt en pause, hvor vi fik kaffe og tærte....nøddetærte og æbletærte.....og da det er da frugt og nødder.....så må det da siges ,iat være et sundt måltid....så samvittigheden fik det igen fint.....

Da vi igen kom tilbage til bådene var vi lidt trætte, så jeg udfordrede min skipper til et slag kort. Han blev næsten helt ond...og truede med at smide kortene overbord.....der er nogle, der er dårlige tabere!!!!

Vi nød dagene og lod ikke vejret påvirke humøret. Lørdag aften fandt vi læ under en balkon, hvor vi grillede. Havde ikke lige tænkt på, at regnen kunne komme ned imellem træplankerne, så rødvinen indimellem blev fortyndet - men pyt - vi hyggede os så meget, at vi næsten ikke nænnede at afslutte aftenen. Netop den aften lærte Svend noget om sparsommelighed.....nemlig, at paptallerkener kan klippes over, hvis man KUN skal have en lille småkage.....man lærer så længe man lever! Vi fandt desuden ud af, at Svend kan vaske op som en hvid tornado....når der ikke er almindelig opvaskemiddel!!!!

Lau Ida og Ditte sluttede sig igen til selskabet. Dittes besætning lod båden ligge og tog hjem til studentergilde, så de tilbageblevne piger tog igen på bytur, hvor vi tjente lidt i forbindelse med udsalget. Fandt ud af, at Svend og Birte havde bryllupsdag, og det blev fejret i klubhuset om aftenen, hvor der både blev serveret forret og skålet i champagne... det er vist alligevel godt, at vi ikke fik badevægten med.....

Næste dag Sundby Hvorup, hvor vi alle ville samles til den fortsatte tur. Fandt en fin plads i havnen og fik den dejligste modtagelse af medlemmerne.....her føler man sig virkelig velkommen. Senere ankom Ditte med et ekstra besætningsmedlem, idet Irene igen i år, har fået tjansen som "au pairpige". De medbragte resterne fra studentergildet, så hele flokken blev inviteret til spisning i klubhuset.....og vi blev MERE end mætte. Klubhuset var helt fyldt, idet der var onsdags sejlads, og da har deltagerne – endda med påhæng - mulighed for at købe aftensmad (35,- kr.), som tre af sejlerpigerne har lavetog overskuddet går til ungdomsafdelingen - flot!

Sct. Hans aften dag var kølig og med truende regnbyger. Klubben havde arrangeret bål helt ude ved vandkanten....så varde også sikre på, at de hurtigt kunne få slukket bålet, hvis noget skulle gå galt. Klubbens medlemmer kunne tilmelde sig spisning i klubhuset, hvor de serverede helstegt pattegris- og der var tilmeldt 100...og der kom 108. De undskyldte, at der var lukket for tilmeldinger. Det var der absolut ingen grund til, for vi havde selv mad med og havde fundet en dejlig overdækket terrasse., hvor vi slog os ned....men måske kunne det have sparet på vore 80%, som Svend og Knud Erik ikke kunne glemme, at vi havde.

Ib og Ingelis var ankommet i dagens løb, så nu var flåden fuldtallig til fælles Sct. Hans hygge om aftenen. Det skal lige nævnes, at Knud Erik TÆNDTE for sin fine Weber grill !!!!!!!Senere gik vi om til bålet, hvor de ,der havde en sangstemme, istemte de kendte sange. Det blev en rigtig skøn aften.

Næste dag blæste det en "pelikan" med nogle ordentlige vindpust indimellem, så vi besluttede, at blive i havnen, og pigerne tog bussen ind til byen.

Næste dag- lørdag - var vi fast besluttede på, at komme af sted. Det blæste en frisk vind, men heldigvis medvind, så vi holdt en fin fart, kun med et lille stykke fok ude. Turen gik fint og vi ankom endda til Hou i solskin, men der blæste en meget kold vind, så vi følte absolut ikke, at det

var sommer. Karl og Knud Erik smed nærmest fortøjningerne i land, og sprang på cyklerne – de skulle absolut nå op til fiskehandleren inden han lukkede...de havde talt om hans fiskefrikadeller i to dage...og de nåede det!!!!

Senere dukkede Post og Gitte op, de var i sommerhus i Lyngså, og sagt, at de ville komme forbi, når vi kom i nærheden. De var særdeles velkomne og Post fik desuden rettet en "fejl40" i Penelope.....fejlen var ca. 40 cm fra skærmen...og hed vistnok Svend!!!

Næste morgen vågnede vi SØRME OP TIL SOLSKIN!!!! - hva´ behar! så blev kursen sat mod Læsø. Havde en særdeles fin sejltur, hvor Skipper fangede to makrel....undlader lige, at nævne hvor mange Ditte og Lau Ida fangede. Solen skinnede og på et tidspunkt kunne vi endda smide tøjet, og lade solen bage.....men pludselig blev det igen kold, indtil vi kom ind i havnen, så var det igen sommer...og endda feriestemning.

Fandt alle nogle dejlige pladser i havnen næsten side om side. Vi havde kun lige sat foden på landjorden, da det tyske par som vi havde mødt i Thisted og Amtoft, glædestrålende kom, og hilste på os – de havde været på Læsø i en uge, og havde planer om endnu en uge..... og de havde fået masser af jomfruhummere. Vi nød den dejlige feriestemning og solen - og selvfølgelig blev nogle af de fangede makrel lagt på grillen om aftenen, og nydt med velbehag. (af dem der kan li´ fisk)

Da vejrmedlingen lovede fint vejr de følgende to dage besluttede vi at sejle til Sverige næste dag-helt nøjagtig Vinga....MEN...det var så diset, at vi måtte udsætte det en times tid. Endelig kom vi af sted, og havde en rigtig fin sejltur, hvor vi både oplevede at tage solbad og lidt senere måtte have fleecetrøjen frem, hvis man sad i vindsiden.

Vi skulle se os godt for da vi kom i nærheden af Vinga, for vi passerede flere steder, hvor der var flydenet, og pludselig kom nogle bolde m.m. flydende, som havde revet sig løs...var ikke særlig spændende at få i skruen.

Vinga er en dejlig charmerende ø-her føler man virkelig man er kommet til Sverige. Havnen er omkranset af klipper, hvorpå der ligger de velkendte røde svenske huse....med det svenske flag hejst foran.

Ditte, som havde været her flere gange, sejlede først i havn. Så kaldte de vi andre og forklarede hvor der var ledige pladser. Klubbens medlemmer skiftes til at agere havnefoged, og han stod klar og var behjælpelig med at anvise pladser. Vi fik endda lov til at ligge på en plads, hvor der stod fortøjning forbudt.

Da alle var på plads, skulle sejlturen lige vendes over en "landingsgenstand" inden vi gik på opdagelse på øen. Det er forbavsende at se alle de forskellige planter der kan gro på klippegrund, men det er en smuk natur.

Om aftenen nød vi den hyggelige havnestemning og nænnede næsten ikke, at gå i seng. Der var faktisk kun e´n negativ ting der kunne siges om øens faciliteter....eller mangel på samme.....toilettet!!!!!!Der var pænt og rent – men det var en tørcloset og der var placeret 2 stk. ved siden af hinanden!!!!!! Heldigvis er vi danskere ikke så selskabelige, at vi skal have underholdning på toilettet t- yrk! Det kunne selvfølgelig være praktisk, hvis forretningsfolk ikke behøvede at spilde tiden på, at "aftræde på naturens vegne" ,men kunne fortsætte forhandlingerne sammen i "enerum" – og når aftalerne skulle nedfældes havde de papiret lige ved hånden....SMART...ikke?

Normalt føler man sig bæret over, at noget bli´r opkaldt efter e´n. Jeg blev i første omgang stolt, da Birte fortalte, at de kaldte deres selvstyrer for Grethe.....jeg tænkte det måske var fordi den var helt uundværlig.....MEN.....det var fordi den SNAKKER HELE TIDEN!!!!!!.....såehhhh

Næste dag (tirsdag) gik turen til Nordøen. Havde alle tiders dejlige sejltur i den skønne natur. Vi sejlede stille af sted, kun for fokken. Solen skinnede og temperaturen var lige tilpas. Skipper smed fiskekrogen ud - og kort tid efter var der bid. Han fangede 5 stk. –og mistede endda to der hoppede af krogen lige inden de kom indenbords. De blev slagtet med det samme, og på et tidspunkt, lignede båden næsten en fisketrawler. Det havde sprøjtet med blod, og der var fiskeskæl flere steder. Overvejer at ansøge EU om fiskekvoter.....

Ankom til Nordøen i højt solskin.....og højt humør. Måtte vente på havnefogeden der anviste os pladser. Vi fik alle tildelt dejlige pladser. Der er fine faciliteter, og man føler sig rigtig velkommen...foruden, at det er en frihavn. Det eneste man skal betale for er strøm (hvis man har brug for det) og det er så til gengæld 50 kr. pr. døgn. Ingelis og Ib var så heldige, at de fik en plads hvor der var en høj trappe med platform og gelænder- det var fint med Ingelis´ dårlige knæ- men det blev en oplagt chance for Ingelis , til at lave sjov-for hun skyndte sig ned og hentede en hat og B irte var lige så hurtig til at få hentet buketten, som hun havde plukket på Vinga - Jo - -lidt kongelig har man da lov til at være!!!!

Havnen højste desuden både det danske og det hollandske flag, til ære for de turister de havde i havnen.....og det danske flag kunne jo kun være til ære for"vikingefåden"

Næste dag, var det Marstrand- Nogle tog cyklerne, og Stine,Birte, Ingelis og jeg tog bussen. Det var en ren overlevelsestur. Der var kun ståpladser, og vi måtte klamre os til sæderne, for chaufføren kørte, som en brækket arm. Vejen var meget smal flere steder- og så huggede han pludselig bremserne i, så vi røg frem i bussen. Vi tænkte bekymret på vore cyklister ,for der var flere steder der ikke var cykelsti ,og med sådanne chauffører på vejene.....Alle kom heldigvis godt derud, og "bussemanden" ville ikke have penge for turen....og så blev vi selvfølgelig mildere stemt.....

Havde en dejlig dag i den charmerende by, med de flotte træhuse, og smalle brostensbelagte gader. Vi piger, fik sørme endnu en gratis tur i bussen igen, idet noget af færgebilletten kunne betale noget af busbilletten....men han var flink, smilede og vinkede os ind i bussen....to dejlige bussemænd- på e´n dag!!!

Da vi kom hjem til bådene, var det dejligt at sidde og slappe af med en kop kaffe og en romkage. De er heldigvis begyndt, at fremstille de dejlige kager igen - og jeg ELSKER –dem! Da jeg ville rydde op, væltede jeg kagerne, så cockpittet var fyldt med krummer. Ville feje dem op, og gik med kost og fejeblad i hver sin hånd- og ville træde ned af trappen - men beregnede forkert- der var TO trin tilbage- så fru Nielsen , og krummerne tog en lufttur ned i kahytten, hvor jeg landede i kahytten og krummerne fordelt over trappen – heldigvis, skete der ikke noget - men jeg skal måske til at passe lidt på med romkagerne!!!!!!....promillen bli´r måske for høj, hvis man spiser mange.....

Om aftenen grill- og planlægning af den videre tur Forlod Nordøhavnen kl. ca. 9 og havde en fin sejltur i høj solskin, med en let brise. Sejlede i den skønneste natur, og sad og "slugte" omgivelserne med øjnene. Det blev en af de sejlture der vil blive husket....hvor var det flot.....

Vi fandt en dejlig ankerplads ved klipperne, hvor vi lå, side om side. Alle med undtagelse af Nirvana havde fisket undervejs. Skipper havde "lusket" sig til at få vasket cockpittet og ville ikke have det svinet til igen.....det var nu heller ikke nødvendigt, for der blev fanget 12 i alt ,så der var nok til alle. Den sidste blev hevet ombord, da Ib skulle til at kaste anker. Vi opdagede, at snøren stadigvæk var i vandet, og råbte til ham, så han ikke fik den i skruen.....men da han hev den op var der en makrel på krogen!!!!!!- det var både først og SIDSTE gang den oplevede at stryge gennem vandet med en fart på 4-5knob!!!!!!....den sprællede heller ikke ret meget....den var totalt udmattet.

Det var helt vidunderligt, at ligge ved klipperne. Vi nænnede næsten ikke, at gå i seng, og det var helt fantastisk , at vågne op til stilheden og den dejlige natur. Morgenkaffen blev indtaget, alt ime´ns vi nød naturen, og betragtede fuglene, samt Svend, som lige snuppede et morgen bad.

Senere sejlede vi til Gullholmen, hvor vi lige fik provianteret og set på øen. Vi talte med en dame, som oplyste, at om sommeren er der ca. 3-4000 beboere og om vinteren er der kun 80 fastboende.

Da vi havde set hvad vi ønskede, og der var blevet provianteret gik turen til Bassholmen. Vi var lige startet, da Skipper fattede mistanke til, at der var noget galt med motoren....den gav for lidt kølervand...ØV, ØV, ØV . Han skifter ellers konsekvent impellen hvert år, uanset om den trænger til det eller ej ,men nu tydede alt på, at der var noget galt med den .Knud Erik vendte straks omkring, og holdt sig lige i nærheden, og da det begyndte at hyle, var vi klar over, at den var gal, motoren blev slukket, og vi fik en snor efter Lau Ida. Det er i nøden man skal kende sine

venner. Vi kom heldigvis godt i havn, og straks gik Skipper i gang med at undersøge sagen, og kiggede forbavset, idet impellen kun havde 1 "tap" tilbage!!!!!!- så forstår man bedre.....det var ellers en helt ny, som var blevet sat i under forårsklargøringen.

Den blev selvfølgelig udskiftet og alt var OK...indtil nogle antydede, at de manglende "tapper/vinger" evt. lå inde i kølersystemet – og så gik han ellers i gang igen, for han ville jo helst undgå yderligere problemer - tingene skulle gerne være i orden. Han puklede og asede, men fandt dem ikke - og alle havde egentlig også været ude for det samme, og heller ikke fundet dem.....når de nu tænkte rigtig efter!!!!

Næste dag regnede det fra morgenstunden, men vi sejlede mod Kungsholmen. Vi passerede en stor fed sæl der lå og vred sig af velbehag på en lille grund. Det var en flot tur til Kungsholmen, og vi fandt alle nogle dejlige pladser, hvor vi rigtig nød dagen i højt solskin, dog med truende tordenskyer indimellem.

Gæste broerne lå lige op til en restaurant. Henad på aftenen blev der spillet musik og der var dans. Det var dejlig at sidde og nyde den dejlige lune sommeraften og lytte til musikken. De spillede stadigvæk da vi gik til køjs og det var også fint, men da de efter en pause startede igen kl.1 og blev ved til 1.30.....så var det IKKE fint.....

"Færgen Ditte" inviterede alle med på en tur til Smögen, hvor pigerne blev jaget under dæk, og så klarede mændene arbejdet.....der var endda udskækning undervejs. Pigerne havde travlt med, at komme i land. Butikkerne havde knap åbnet, men vi havde travlt....og fik da også "sparet" lidt.

Vi hyggede os rigtig.Der var mange små forretninger, som lå linet op på kajen, og havnen var fyldt med store både,- mange kapsejladts både. Da alle havde set nok, gik turen "hjem" til Kungsholmen, hvor vi efter at have provianteret ,igen smed fortøjningerne og satte kursen mod Älgöen, en lille klippeø, som kun er naturreservat, og hvor der findes ca. 96 "jættegryder", hvilket er sten der har ligget i isen og slidt fordybninger i klippen.

Vi sejlede gennem Soterkanalenog det var en FANTASTISK tur....der var så smukt - fuldstændig som Götakanalen. Vi sad stille og sugede indtrykkene til os, men vi skulle også være vågne, for der var temmelig meget trafik i begge retninger. Vi blev indhentet og overhalet af en stor svensk båd med kone og to små børn på fordækket - og han havde meget travlt. Heldigvis var konen og børnene gået ned, for pludselig hamrede han siden af båden ind de store pæle der blev brugt til afmærkning.....så havde han pludselig ikke travlt mere!!!!

Da vi sejlede ind til Älgöen, opdagede vi pludselig, at vandet var fyldt med tang...og det gik selvfølgelig i både skruen og roret....og der var ingen af os der gik fri!!,øv,øv. Først gik Chr. Q, Penelope og Nirvana på grund. Vi kom heldigvis fri ved egen hjælpog fik os slæbt ind til klippen, selv om skruen var fyldt med tang og det samme gjorde de andre på nær Penelope, som

Sjønne og Knud Erik slæbte ind ved hjælp af gummibåden. Så gik det løs med, at få fjernet tang. Da Svend havde fået rensset sin skrue og ror, hoppede han pludselig ud i vandet, vi troede han ville have et bad, men han dykkede ned til Nirvanas skrue....og fik en kæmpeklump op!!!!. .På trods af tangproblemerne, så nød vi dagen og om aftenen gik vi op på klippen sammen, hvor vi sad og nød en kop kaffe og betragtede solnedgangen. Da vi kom tilbage til bådene, sad vi og nød aftenen og naturen, og musikken, da Ib og Ingelis spillede flaget ned.

Det var dejligt, at vågne op til en helt stille morgen. Vi overvejede nu, hvilke muligheder vi havde for at få fjernet det pokkers tang. Skippers helbred er ikke helt i top, så han turde i hvert fald ikke at dykke derned. Så overvejede jeg, om jeg evt. kunne gå derned, men selvom jeg holder meget af vand og svømning.....så er der lige det med dykning, at jeg ikke kan få rumpen med ned, så medmindre jeg kan lære, at trække vejret gennem den, vil det nok aldrig lykkes!!!!Pludselig lød der et højt plask...det var Svend der lige hoppede ud og tog et morgen bad, som blev kombineret med dykning, og han kom op med endnu en stor klump tang...flot!

MEN,MEN,MEN....når nøden er størst...er Knud Erik nærmest - vores redningsmand –igen , igen!!Skipper havde hængt et reb under båden, så han havde noget at holde ved- så tog han lige dykkerbriller på....og så varede det ikke længefør skruen var fri!!! Pyyyyyyh!

Så var alle igen klar til at sejle, men vi holdt vejret da vi sejlede ud - først med lidt sejl, men til sidst måtte vi have motoren i gang igen – og vi klarede det heldigvis!

Det var en meget smuk tur ind til Hamburgsund – stadigvæk i højt solskin -herligt. Vi fortøjrede alle ved gæste broen, og så tog pigerne med linjefærgen over til byen, for lige at købe det sidste, inden vi sejlede videre til øen Trinisla. Der var vanddybden fin...og der var heldigvis ingen tang. Vi samledes alle på klippen. Det var lidt besværligt at komme derop, men det lykkedes, selv om Skipper havde vredet lidt om på foden...på en af de andre klippeøer. Vi sad og nød udsigten, alt imens snakken gik. Om aftenen måtte vi have endnu et anker ud, og redningstjenesten (Sjønne og Knud Erik i gummibåden)klarede lige opgaven, så vi kunne få en rolig nat.

Næste dag vågnede vi op til gråvejre.....og en såret Skipper .Den forvredne fod var nu så angrebet af urinsyreigt, at den, ak og ve..... var hævet og rød!!!!!!Vi besluttede derfor, at vi ville sejle ind til Fjällbacha, da Skippers karriere som bjergged foreløbig var slut. Stine og Knud Erik ville også gerne tilbage til civilisationen, så vi sejlede i forvejen og aftalte, at mødes med de andre dagen efter .Inden vi forlod dem, kom de igen, de to redningsmænd, og hjalp min Skipper med at få hevet de to ankere op – det var dejligt.

Havde en fin tur ind til den charmerende by, som ligger i ly af nogle store klipper. Det er en udpræget feriested, og MEGET dyr 270,- kr. pr. døgn+ el 40,- kr(havde lige hævet havneprisen ca. 40 kr. fordi det var ferietid.).....internet 45 kr...hvabehar!!!!!!!

Det var en charmerende by ,placeret under de høje klipper. Det gik fint med at finde plads, på det tidspunkt vi kom. Der var lagt bolde ud, så vi kunne fortøjre ved dem. Det blev en meget afslappet dag, med en Skipper der lå "underdrejet" hele dagen, og næsten kun var oppe når han skulle have en pille mere. Heldigvis forbarmede Stine og Knud Erik sig over os, og kom forbi og underholdt os lidt indimellem.,Næste dag var pillerne begyndt at virke og Skipper var igen på højkant, dog i nedsat tempo. Henad på formiddagen dukkede resten af "flåden" op – dejligt at se dem igen. Vi hyggede os igen sammen - nogle havde ,overskud af energi og skulle bestige klippen....Knud Erik endda to gangeog dem der havde problemer med bentøjet eller led af højdeskræk, blev nede i bådene.

Om aftenen, blev alle inviteret på smørrebrød (med fedt, gl.ost, sky, samt overhældt med rom) i Chr. Q. Vi vidste godt hvor de lå, men ellers kunne vi bare være gået efter lugten!!!!!!!Det smagte – til min forbavselse - vældig godt. Vi hyggede os, og snakken gik. Da vi gik hvert til sit, nænnede vi næsten ikke, at gå til køjs, for det var en helt fantastisk stille og lun aften. Vi havde tidligere siddet og nydt, at der var musik på brüggeren, og folk dansede til...det var især sjovt at iagttage børnene som ivrigt dansede rundt.

Næste dag, gik det mod Hamnholmen. Det var et fantastisk dejligt sted, fuldstændig omgivet af klipper. Der var endda slået pløkker i klippevæggen på modsatte side, så det var muligt, at fortøjre ved dem, hvis altså lige man havde en Sjønne i gummibåd til at sejle over med fortøjningerne.

Stedet blev tidligere brugt, som en slags havn, hvor bådene kunne lægge sig ind og vente på bedre vejr, inden de begav sig ud på havet. Der var hugget inskriptioner ind i klipperne flere steder - nogle stammede helt tilbage til 1600 tallet. Det var et perfekt sted til en "handicappet" Skipper, idet der var en bred afsats på klippen – endda lige ud for bådene - hvor vi kunne sidde og grille. Stine og Knud Erik gjorde os selskab, idet de ikke havde lyst til at slæbe mad og grillsager op på toppen

Senere samledes alle på afsatsen og vi hørte Ingelis´ logbog, som hun har skrevet musik til, og alle sang med på omkvædet. Det var rigtig, rigtig hyggeligt. Der lå en svensk båd indenfor. Parret kom hen og sludrede. De var hjemmehørende på Nordöen og sejlede altid ud og lå ved klipper. Hun havde desuden bagt kage i dagens løb - og den stod til afkøling ved vinduet....vi sendte den lange blikke, og prøvede, at regne ud, hvor mange stykker den evt. KUNNE skæres ud i.....NÅ.....det blev ikke aktuelt.

Det var en fantastisk dejlig morgen vi vågnede op til. Vi sad og nød synet af lyset der faldt på klipperne.Skipper og Svend havde smidt deres ruser ud om aftenen. Vores var kun fyldt med små krabber, men Svends var fyldt med store krabber, små torsk, som blev smidt ud igen, samt en stor ål....jæh det var næsten en søslange.....konkurrent til Lock Ness uhyret....Nessie.

Stine og Knud Erik havde aftalt med Jens Færk og Lotte, at de skulle hente dem i Hamburgsund, så de ville sejle dertil i løbet af formiddagen, vi besluttede at sejle med, idet tiden kunne blive lidt lang for skipperen på Nirvana, når han – næsten - kun, kunne sidde i båden.

Vi havde en rigtig dejlig sejltur, og fandt to dejlige pladser side, om side i havnen. Efter en "landingsøl" gik vi tur på havnen....trængte virkelig til at få os rørt .Kort tid efter begyndte det at regne, og vi krøb ned i kahytten og hyggede os med stearinlys, rødvin og kortspil, alt imens regnen trommede på taget/ruffen.

Havde købt internet til 45 kr. for 1 døgn....men ,men det virkede bare ikke. Det kunne jeg godt se, at de ikke rigtig troede på, da jeg klagede over det på havnekontoret, og en ung mand tilbød at hjælpe mig....og jeg kunne godt se, at han troede, at fejlen befandt sig 40 cm. fra skærmen....men han måtte også give op...det var ikke muligt at få skabt forbindelse. Han forklarede og pegede i forskellige retninger og sagde, at der fungerede det jetta fint og der fungerede det jetta fint....ja, sagde jeg tørt....men HER fungerer det inte jetta fint.....så smilte han...og jeg fik pengene retur!

Næste dag ankom resten af "flåden" igen .De havde været nødt til at sætte ekstra fortøjninger på bådene om aftenen forinden, idet vinden var i den retning, hvor det stod lige ind på det sted hvor de lå.

Det var en dejlig stille aften, men vi kunne næsten se, at vejret forandrede sig fra minut til minut, idet der helt tydeligt trak en koldfront op. Det gav selvfølgelig lidt regn og køligt vejr, men næste dag var det igen fint. Vi besluttede, at sejle til Keö. Havde en fin sejltur i den dejlige natur, og kom ind til den dejligste plet, helt gemt bag høje klipper, og vi sejlede helt ind i en bugt, hvor vi rigtig lå i læ, i næsten alle vindretninger. Der var endda en del græs på øen, hvor der gik kreaturer og græssede, hvilket er lidt specielt.

Vi nød den dejlige dag, og om aftenen gik mændene på land og grillede, og så blev maden indtaget i bådene. Knud Erik var desværre så uheldig, at han gled på klippen, så både han og aftenmaden røg i vandet. Maden, og Knud Erik blev heldigvis reddet, men han måtte på grund af blodfortyndende medicin plastres helt til, men dog ikke mere, end vi stadigvæk kunne kende ham. Vågnede op til en gråvejrsdag, men det forandrede sig i løbet af formiddagen, og vi fik igen solskin, dog med en kold vind. Vi besluttede, at sejle til Hjännö, som skulle være helt specielt. Vi havde dog lige en lille smut indenom Lysekil, hvor vi fik provianteret .Pigerne var dog temmelig frustrerede, idet der stor REA på næsten alle butikkerne langs havnen.....øv,øv,øv.....og det var fantastiske tilbud.....

Turen ind til Hjännö var skøn, og vi kunne slet ikke lade være med, at sidde og betragte naturen....den var fantastisk smuk. Vi blev bestemt ikke skuffede, da vi kom ind i bugten, som også kaldes Paradisbugten....og man forstår godt hvorfor den kaldes det. Der lå en del både i forvejen, men der blev plads til Ditte, Lau Ida, og Nirvana. Chr. Qog Penelope besluttede, at de

ville ligge for anker lidt længere ude .Der var sandstrand – ganske vist, kunstigt skabt –og vi kunne sejle helt ind på grund. Det var desværre ikke nok til bare, at vade i land, så man skulle enten i gummibåd, eller svømme i land. Vi valgte, at blive i båden, selv om vi var blevet tilbudt, at komme med” Sjønnes gummibådstaxi”.

Da vi sejlede ind var der en del sidevind og vi sejlede først over for at ligge ved siden af en norsk båd. Skipper måtte bakke.....og nordmanden stod bare ud på bagenden af sin båd med hænderne i lommen, og stod og holdt øje med om vi kom i nærheden af hans båd. Det havde ellers været dejligt hvis han havde udvist lidt hjælpsomhed. Derimod blev vi råbt op af en svensker i en stor 42 fods Malö som vinkede os op på siden af hans båd....og han var bare SÅ hjælpsom. Han sprang i vandet og gik på land med vores fortøjninger. Hvis svenskerne tit oplever sådan nogle nordmænd....så forstår vi bedre, hvorfor de er så negative overfor dem.

Vi nød rigtig dagen, og snakkede lidt med svenskerne indimellem. Deres datter, svigersøn, samt tre børnebørn, lå i båden på den anden side af dem, og konen fortalte, at de elskede at sejle dertil, da børnene var små.....og nu blev der åbenbart ført videre, med den nye generation. Om aftenen sad vi og sugede naturen til os, og pludselig lød der dejlig sang og musik fra chr. Q .Konen i den svenske båd sad og sang med, og manden gik op på dækket og stod og nød musikken. Det skabte en hel speciel stemning i den dejlige sommeraften.

Næste dag blev kursen sat mod Uddevalla. Det var dejligt at komme ind til en by- men dyrt- 280,- kr. i havneafgift...dog incl. bad, el, samt fri benyttelse af vaskemaskine og tørretumbler. Hvis man havde brug for at få vasket.... og der vel at mærke var ledig, kunne man således reducere havneafgiften....MEN..hvem har lyst til- og brug for at vaske tøj hver dag, samt gå i bad to gange om dagen for at få det ned på et normalt beløbMEN det var en hyggelig by...med en GÅGADE.....yeahhhh!!!!

Ditte havde fået besøg af et par bekendte, og konen Kis var selvfølgelig med på pigetur. Vi hyggede os rigtig, og fik rørt ved en masse tøj, og også prøvet en del. Vi holdt selvfølgelig også en lille pause med kaffe og kage.....og nogle af os fik endda også ”sparet” nogle penge!!!Om aftenen blev maden indtaget nede i bådene, da der ikke fandtes grillpladser.

Næste dag sejlede vi til Nordøen igen, efter at vi havde fået provianteret. Vi havde en skøn sejltur tilbage til Nordøen, og fik igen gode pladser, selv om vi kom til at ligge lidt spredt. Karl havde fanget en lille makrel på vej til Uddevalla, som han ville bruge til madding. Den var puttet i fire poser og en plasticdåse- og så fik den allernådigst lov til at komme i køleren. Den blev nu brugt som madding i Svends net. Det var jo bevist, at der kunne fanges ål i den. Karls net havde meget større masker, og var derfor ikke egnet. Maddingen blev puttet i og nettet blev sænket i ly af tusmørket. Det var en meget spændt herre + Karl der kiggede til den næste dag.5 STORE ÅL!!!!!!-hvabehar!- og så gik det løs med at få dem slagtet.

Næste dag havde Birte og jeg inviteret til damefrokost i klubhuset. Det havde vi planlagt først i ferien, så vi havde købt gaver til pakkespil. Vi fik skam både blomster og værtindegaver - nogle endda helt uundværlige, som vi ikke vidste vi manglede.

Næste dag tog alle pigerne+ Karl til Marstrand. Billetten skulle betales med Visadankort, så jeg købte for os alle. Den kvindelig buschauffør talte engelsk til os, og forklarede at billetten også kunne bruges på færgen over til Marstrand – fint. Vi havde en hyggelig dag, og tog bussen hjem igen - MEN –nu var der en meget alvorlig ” bussemand” ved rattet. Jeg hev glad og selvsikkert kvitteringen fremog så skulle vi have været med tilbage en time før-øv,øv,øv- det havde bussedamen lige glemt, at oplyse os om. Han så meget bestemt ud - og sad og afventede betalingen. Jeg argumenterede for, at vi ikke var blevet oplyst om at billetten var tidsbegrænset, men han sagde, at vi skulle have købt kort.....som man ikke kunne købe på holdepladsen ved Nordøen, så skulle vi til enten Marstrand eller Gøteborg.....Enten kunne han godt se logikken i, at det var umuligt for os....eller også var det mine store våde og bedende hundeøjne der gjorde udslaget - for pludselig sagde han, at næste gang jeg kom til Sweden, så skulle jeg købe et kort- og jeg nikkede ivrigt -ja, ja , selvfølgelig og gik glad ned i bussen til de andre og kunne stolt meddele ,at denne tur var gratis. For at vise vores taknemmelighed defilerede vi alle ned forbi ham da vi skulle af bussen, og vi smilte pænt og takkede for turen – håber han har haft en god nat, hvor han har kunnet drømme om dagens gode gerning ,- at transportere nogle trætte thyboer rundt i verden!

Havde aftalt at vi ville holde fællesgrill ved klubhuset – og afslutte med grillede bananer m. puddersukker, flødeskum....og rom ...de meget omtalte 80%. Det blev derimod besluttet, at ændre til fælles frokostbord med bla. Stegte ål- og bananerne skulle bruges til dessert. Vi havde lyttet til vejrmeldingen, som kun var sådan nogenlunde, med vindstød på 8-10 og.....og i stød op til 13. Der var fuldstændig vindstille på Nordøen og det lød som om det først ville tage til op på dagen, om lørdagen. Vi havde derfor aftalt, at vi ville starte ud allerede kl.4 om natten og forventede så at nå i havn inden vinden rigtig kom.....og det sparede jo også lidt på rommen.....

Vi hyggede os og gik hvert til sit kl. 10, for vi havde jo en lang sejlads foran os. Netop som vi var i gang med at smøre mad og lave kaffe til turen, blev der banket på båden...om vi var med på, at vi sejlede med det samme, for der var jo som sagt helt vindstille på Nordøhavnen. Hvis der var en´ der ikke var med på ideen, ville de andre heller ikke sejle, så vi var selvfølgelig klar til at sejle med, og skyndte os med, at blive færdige.....så meget, at Skipper væltede den fyldte kaffetragt og kanden, så hele pantrybordet sejlede i kaffegrums- hvor der handles - spildes der.....og set i perspektiv i forhold til det der ventede, hørte kaffegrumsen og Skippers skoldede hånd kun til i småtingsafdelingen.

Det var allerede begyndt, at blive mørkt, og vi sejlede pænt i samlet flok, med lanterne tændte. Det gik stille og roligt....dog kastede vi mistroiske blikke op på himlen, hvor store mørke skyer trak op....og nogle susede endda af sted. Da vi kom fri af klipperne var det næsten helt mørkt, og

nu kom der store mørke søer der slikkede op på siden og stævnen af båden og ind under den, så man måtte holde godt fast. Pludselig opdagede vi en fiskebøje lige ved siden af båden, havde ikke opdaget den før på grund af mørket. Det var mørkt, træls og ubehageligt og man tænkte ved sig selv.....det bli'r vist en lang nat.....

Skipper havde sat forsejlet som hjælp til både med, at stabilisere båden, samt forøge farten. Han stod selv ved roret hele tiden, og jeg sad anspændt....og prøvede at holde fast, alt imens jeg holdt øje med instrumenterne og omgivelserne. Nede i kahytten lignede det en slagmark, af ting der røg ud fra hylderne. Normalt er det ikke nødvendigt, at fjerne disse ting når jeg stuver ,heller ikke selv om vi af og til er ude i hårdt vejr- men på denne tur væltede det ud, og lå hulter til bulter i kahytten, og vi skulle se os godt for....hvis vi turde bevæge os derned i et eller andet ærinde.

Der var lange udsigter.....8-10 timer forude. Jeg kiggede af og til på klokken - suk – der var kun gået 10 min. siden sidstog det føltes som flere timer!!!!!!Heldigvis tittede månen frem på et tidspunkt og gav lidt lys. Vi sad og diskuterede, ja, nærmest væddede om, hvornår solen stod op.....det så vi begge frem til. I sådan en ubehagelig situation kunne det ikke undgås, at tankerne flagrede og man tænkte på, hvordan man skulle håndtere det hvis der f. eks skete noget med sejlet, og en af os måtte på dækket, hvis vi fik noget i skruen, hvis e´n af os faldt i vandet- og hvis, og hvis, og hvis.....Det var ikke noget vi nævnte, men vi vidste begge, at det kunne blive rigtig ubehageligt, hvis der skete noget uforudset. Skipper havde en hård tørn med, at styre i de store søer, og jeg koncentrerede mig om at holde fast, samt holde øje med instrumenterne, når vi bevægede os ind i T ruterne. Det var dejligt, at vi kunne se hvor de bevægede sig hen på radaren, samt se på kortplotteren hvor vi nøjagtig opholdt os.

Det var meget koldt, men samtidig umuligt at komme ned og få mere tøj på, og det var også det mindste problem på det tidspunkt .Hvor anspændt jeg var gik pludselig op for mig ,da min underkæbe pludselig begyndte at ryste, jeg kunne slet ikke holde den i ro. Det var faktisk rigtig grinagtigt, hvis ikke det hele havde været så træls, men jeg vidste, at når engang vi var kommet godt i havn, var det noget vi ville komme til at grine af mange gange.

Vi fik senere fortalt, at Penelope...efter at de var kommet i havn, havde opdaget, at toilettet sejlede i vand. Det viste sig, at være et spændebånd som vist var tæret op.....pyyyh....så er det lige man tænker, at det var godt det ikke var ude midt ude på havet det var sket - for selv om man ved, hvad båden kan klare.....så kan der jo altid ske noget uforudset alligevel....og det er jo det vi frygter.

Vi sejlede og sejlede og de store bølger rullede ind under båden, samt kølvandet fra de forbipasserende færger, som også gav meget uro i vandet. Endelig, endelig begyndte det at lysne- henad ved tre- halvfjerdelen .Det var dejligt, at kunne begynde at se omgivelserne. Chr.Q havde fuld sejl Galleri på og måtte falde lidt ud af kursen i forhold til de andre, ligesom vi også gjorde. Vi tilpassede farten så vi hele tiden kunne holde øje med hinanden. På Nirvana havde vi i

forvejen bestemt, at vi ikke havde lyst til at gå til Skagen, men ville fortsætte til Rønner havnen. Det gav ganske vist en længere sejltur, men så kunne vi slappe helt, og fuldstændig af, de næste dage. Da vi nærmede os Danmark meddelte vi resten af flåden, at vi fortsatte, og senere besluttede Chr. Q sig til det samme.

Da vi sejlede forbi Skagen, så vi den flotteste solopgang i horisonten, og med Chr. Q. og en stor færge badet i lyset derfra....det var bare flot....MEN.....pludselig blev det tåget....åh nej- vore trængsler var ikke forbi. Kiggede på instrumenterne - hvor var der en T rute- hvor var der en færge?....men efter kort tid forsvandt det lige så pludselig, som det var kommet. Så fandt de trætte besætningsmedlemmer ind i Rønner havn, hvor Chr.Q som var kommet kort tid forinden, tog imod os .Fik plads side om side, og så var der kun en ting vi tænkte på....sove, sove, sove.

Vi strøg på hovedet i seng og vågnede igen omkring middagstid. Var absolut ikke udhvilede, men besluttede, at køre i tomgang, indtil kl. 20, hvor vi igen krøb til køjs og sov til den lyse morgen, og så var vi igen friske, bortset fra de ømme muskler. Det øsregnede hele dagen ,men vi hyggede os i kahytten og slappede af. Vi blev inviteret til Oles fødselsdag i Chr. Q(fødselaren var som sædvanlig ikke tilstede). Der var pyntet med flag gennem hele båden, og vi fik varm chokolade, som det hører sig til ved en fødselsdag. Vi hyggede og snakkede, alt imens regnen strømmede ned, men vi havde det lunt og godt i kahytten. Om aftenen klarede det pludselig op, og vi besluttede, at grille. Inden vi havde fået pakket kurven, var der igen trukket store tunge regnskyer op, og lige da maden var færdig, styrtede det ned igen, så vi indtog maden i bådene.

Næste dag skulle Skipper ind til nærmeste sygehus for at få taget blodprøver, hvilket han havde fået besked på inden afrejsen .Vi aftalte, at mødes derinde og ville ringe sammen. Gudskelov, at mobiltelefonen er blevet opfundet - for jeg blev væk!!!!!!.....både for Karl ...og mig selv. Jeg har som bekendt en underudviklet stedsans, og måtte derfor spørge et par damer om vej- men et eller andet gik gal t- måtte spørge e´n mere...og blev sendt i en anden retning- e´n mere o.s.v – indimellem ringede jeg til Karl, og han var underligt nok....ikke overrasket. Da jeg efterhånden var oppe på ca. 6 personer der havde ledt mig i forskellige retninger, havde Karl spurgt en postbud om vej, og jeg fik nu to ledetråde - møller og kirken.....men det var heller ikke nok....måtte lige spørge endnu en person, og hun viste mig lige vejen ind til gågaden.....så var jeg reddet og Karl så uendelig lettet ud...(men han gik og smågrinede.....)Efter en dejlig dag i gågaden cyklede vi hjem sammen....og fandt en vej der var så nem og hurtig, at det er uforståeligt, at der ikke var nogen der havde vist os den vej(Karl havde også måttet spørge om vej)

Da Karl var på vej ind på sygehuset, var der pludselig en bil der standsede op midt i lyskrydset, og en mand steg ud og råbte til Karl...det var Per Leth. De stod nærmest midt i lyskrydset og fik opdateret nyheder, og Karl skulle desuden give mig en krammer fra Per - hvilket han startede med da vi mødtes.

Da vi gik rundt inde i gågaden, mødte vi Ib og Ingelis...de trængte også til at komme ind til byen. Ingelis havde ellers haft en del problemer om morgenen, da hun var i bad. Toiletrummet og baderummet var i to forskellige rum, hvor man skulle taste en kode for at komme ind. Da Ingelis var kommet af tøjet, og havde puttet penge i, så det varme vand var begyndt at løbe, opdagede hun, at hun havde glemt sæben inde på toilettet. Der var kun é'n ting at gøre - slå et håndklæde om sig- ud og taste koden - ind og hente sæben. Tilbage til baderummet og taste koden.....og AK og VE....bruge de få dråber der stadigvæk var tilbage.....ØV!!!Nu forstår jeg bedre hvorfor der sidder så mange af de lokale mænd oppe på terrassen der ligger ved siden af baderummene.

Tirsdag blæste det en del....men vi havde på fornemmelsen, at Ditte og Penelope ville komme alligevel...for det var jo Svends Fødselsdag...og den kunne han vel ikke komme i tanke om, at fejre uden os. Lau Ida havde sagt, at de ville blive i Skagen sammen med familien, så dem ventede vi selvfølgelig ikke. Da klokken var henad 10, ringede vi til Svend, og der blev sunget fødselsdagssang i telefonen.....og hvad hørte vi? Lyden af en motor, der arbejdede for fuld knald! De var på vej.....skønt! Der blev lynhurtigt pyntet op med flag på broen, og da båden sejlede ind, var der modtagelseskomite på broen, hvor en af damerne....unødvendig at nævne navne.....havde festhat på.

Der blev holdt et lille møde i Chr. Q, hvor Svend fik overrakt gaven fra flåden - det var et "hus" til en 3 liters vindunk.....så nu kan han" holde hus" med det....hø,hø. Birte havde lavet lagkage som vi rigtig nød, samtidig med, at vi fik opsummeret hvad vi hver især havde bedrevet i den tid vi havde været fra hinanden. Om aftenen var Svend og Birte igen værter ved fællesgrillen, hvor vi fik lækkert oksekød på grillen og hjemmebagte flutes til .Ditte havde fået besøg af barnebarnet Cecilie og kæresten Frederik, som også deltog - og det blev en rigtig hyggelig aften.

Da Chr. Q og Nirvanas besætninger efterhånden kendte de fleste græsstrå på Rønner havnen, havde vi aftalt, at sejle til Hals, hvorimod de andre ville blive lidt længere.Vi sejlede ud kl. 6 i en dejlig solskinsmorgen- vandet var helt blanktVi ventede uden for havnen og kunne ikke forstå, hvorfor de ikke kom- troede, at Ib var faldet i søvn igen.....men de stod på grund!!! De havde aset og maset, for at komme fri ...og endelig lykkedes det!

Havde en fin tur , men da vi lå mellem Aså og Hou, hørte vi pludselig, at der blev kaldt Mayday over VHFéren...og så rejser hårene sig på hovedet, for vi kunne høre på stemmen, at det var lige før der var panik ombord. Det var en LM 30- Vela - fra Lemvig der tog vand ind. De var sejlet fra Grenå om morgenen, med kurs mod Hals. Pludselig strømmede der vand ind i båden. Det var dejligt at høre, at der straks blev taget affære, både fra Lyngby radio, og fra andre både. Der var mange både på vandet, og flere af dem sejlede hen for at ligge stand by, hvis det blev nødvendigt .Konen ombord overtog radiokontakten, men det var svært at finde ud af, hvilken af bådene på vandet der var i vanskeligheder, for de var ikke i stand til at oplyse positionen...men så fandt man på, at de kunne affyre en nødraket- og så var problemet løst. Der var sendt en

helikopter af sted med en pumpe og en mand- og så kom de heldigvis i havn i Hals, hvor båden hurtigt kom på land.

Da vi sejlede i havn i Hals så vi en båd der lignede Jumbo.....og da skipperen ombord begyndte, at råbe efter os, var vi ikke i tvivl....det VAR Jumbo...det var næsten lige som at komme hjem til LMbroen.Fik en plads uden på en stor motorbåd. Havde følelsen af, at de ikke var så glade for, at vi gik over den.....men det var markedsdag, så jeg MÅTTE bare i land. Mødte Ingelis og vi fik købt så meget, at vi havde lange chimpanse arme, da vi endelig vaklede ned til bådene.

Næste dag holdt vi lige et lille møde i Nirvana, med besætningerne på Chr. Q og Jumbo. Ib og Ingelis, ville videre til Ålborg og derfra hjem, for at være sammen med børnene som var i sommerhus i Klitmøller .Vi hyggede og snakkede og senere tog vi afsked, og takkede for hyggeligt samvær, på endnu et dejligt sommertogt .Endnu engang kan vi se tilbage på en dejlig tur, hvor vi har oplevet en masse, og heldigvis undgået de alvorlige uheld.

Om aftenen grillede vi sammen med Jumbos besætning på terrassen .Ejvind, Sonja og Skipper fik tunbøf, som de var blevet instrueret i at stege - de påstod det smagte godt!! Om eftermiddagen havde!Sonja og Ejvind taget afsked med Kurt og Sus, samt Sine som havde været i Sverige, og var på vej hjem. Stakkels Sus, havde været søsyg begge veje da det havde blæst en "pelikan",..... men på trods af det, var hun alligevel ombord da de sejlede til Ålborg. Det var ellers en oplevelse der kunne få mange sejlerpiger til at afmønstre.

Næste dag- småregn- men lunt .Sonja og jeg var lige på pigeturog fik da også "sparet" lidt. Skipper og Ejvind havde pludselig fået en "meget stærk lyst "til at invitere kahytjomfruerne ud at spise – så de bestilte bord på Havkatten, allerede om formiddagen. Vi nød rigtig den dejlige mad og var så forspiste, at vi lignede Michelin manden da vi gik derfra. Det var lige før armene strittede vandret ud fra kroppen....men alligevel sluttede vi lige aftenen af med kaffe i Nirvana.

Næste dag regne, regn, og atter regn – men nu havde Skipper fået havnekuller, så da morgenkaffe, bad og indkøb var overstået, gik det mod Ålborg.

Havde en fin tur og ankom til Ålborg i højt solskin ,var endda så heldige at få en fin plads i havnen, selv om det var i ferieperioden. Vi slappede af, og fik senere uventet besøg af Svend, som lå ude i den anden havn, sammen med Ditte. Det var dejligt at se ham igen og vi fik lige opsummeret hvad vi hver især havde oplevet siden sidst.Senere kom Conny og Sjøanne også forbi til en lille sludder. Både Penelope og Ditte ville sejle videre næste dag.

Det ville vi ikke.....for kahytjomfruen på Nirvana, var blevet lovet en overliggerdag, så der lige kunne blive tid til at se på gågaden i Ålborg. Jumbo var ankommet lidt senere på dagen, og vi grillede sammen om aftenen, hvor vi var s heldige at møde nogle "indfødte "der kunne fortælle hvordan mændene kunne finde ud til Biltema. Sonja og jeg havde ingen problemer med at finde ind til byen...den vej kendte vi efterhånden.....så cyklerne stod klar da vi skulle af sted.

Havde en dejlig dag og fik rørt ved en masse tøj.....og fik da også lige en lille pose eller to med hjem. Vi havde selvfølgelig også holdt en lille kaffepause, som det nu engang hører sig til...og så cyklede vi trætte ned til havnen igen.

Skipper var også ankommet, og pludselig fik vi lyst til at sætte kursen mod Thisted, og se hvor langt vi havde lyst til at sejle. Det var dejligt vejr og næsten helt blankt vand. Vi var klar over at vi ikke kunne nå helt hjem....men.....når man pludselig har fået hjemve.....så var vi da i det mindste det stykke nærmere.....Vi ankom til Amtoft omkring kl. 10 om aftenen...og det var jo næsten som at komme hjem.

Næste morgen var vi klar til at komme hjem til Thisted...det kunne bare ikke gå hurtigt nok .Jeg begyndte at pakke undervejs, så alt var klar til at afmønstre når vi kom hjem til broen. Det var skønt at gense sit hjem igen, selv om der ventede et større stykke arbejde. Huset var blevet besat af edderkopper og nullermænd, som jeg straks tog kampen op med. I haven kæmpede Karl med tidsler og alskens ukrudt ,noget næsten i mandsstørrelse.....Da alt var klaret inde i huset gik jeg også i gang med haven...og da vi kunne melde færdig- var der femten sække fyldt med ukrudt, samt et par bunker med grene!!!!!!

Det var hårdt, at komme hjem til sådan en omgang, men bestemt det hele værd. Vi har rigtig nydt det, set en masse, og haft en masse dejlige oplevelser.

Vi kan heldigvis også igen i år, prise os lykkelige over, at der ikke er sket alvorlige uheld .Der har dog været e nogle småuheld.....Karl der fik skoldet hånden på kaffegrumset, da termokanden væltede.....jeg faldt ned af trappen da jeg havde spist for mange romkager.....Ib skoldede hånden, da låget på termokanden "eksploderede"Irene faldt ned af bænken da der kom en motorbåd forbi, der lavede søgang.....Birte faldt nede i gummibåden, men fik sig rejst op, og prøvede at se ud som om det var meningen det skulle foregå på den måde.....Knud Erik gled på klipperne så både han, og aftensmaden røg i vandet....og så var der lige det med vores motor, og tangen vi alle fik i skruerne.....men når det så er sagt....så var det heldigvis ikke alvorligt, og vi har igen i år, fået en masse dejlige minder vi kan tænke tilbage på.

